

Antyjudajzm

Antysemitą jest ten co olewa zbawienie Żydów, nie modląc się o nie

Antysemitą jest ten co olewa zbawienie Żydów, nie modląc się o nie

Entuzjaści źle rozumianego dialogu katolicko–judaistycznego zdają się zapominać, o nauce Pisma Świętego, Soborów i Papieży. A zgodnie z nią Stary Testament jest już czymś przestarzałym, może być odczytywany wyłącznie przez pryzmat Nowego, a pokładanie ufności w przepisach starego żydowskiego Prawa to grzech grożący wiecznym potępieniem. Śmierć Chrystusa otworzyła bowiem zbawienie dla wszystkich ludów. Zbawia jedynie Pan Jezus i Jego łaska, a nie trzymanie się żydowskich przepisów obrzędowych. Nie popadając w żaden antyjudajzm ani niechrześcijańską pychę należy zdawać sobie z tego sprawę i szczerze modlić się o nawrócenie i zbawienie wyznawców religii żydowskiej.

Coraz częściej słyszymy o tym, że Żydzi są „starszymi braćmi w wierze” chrześcijan. Ludzie powielający ten pogląd powołują się na słowa Jana Pawła II, wielokrotnie wyjaśniane już m.in. przez księdza profesora Waldemara Chrostowskiego. Często słyszymy też, że wierzymy w tego samego Boga, a przecież chrześcijanie wierzą w Boga Trójjedynego, a Żydzi odrzucają Chrystusa. W ramach cyklu „Błędy współczesności” przypominamy niezwykle ważne cytaty dotyczące nauki Kościoła o judaizmie.

„Nasamprzód bowiem przez śmierć Odkupiciela przestał istnieć Stary Zakon, a na jego miejscu Nowy Zakon powstaje. Wtedy to Krwią Chrystusową poświęcony został dla całego świata Zakon Chrystusowy ze swoimi tajemnicami, ustawami, obrzędami i ustanowieniami.

Podczas gdy Boski Zbawiciel głosił słowo Boże w ciasnych granicach jednego kraju – posłany był bowiem tylko do owiec Izraela, które były zgineły – (Mt 15, 24) – wtedy żyły obok siebie Stary Zakon i Ewangelia, lecz na drzewie krzyża swego Pan Jezus zniósł Stary Zakon przykazań i przepisów (Ef 2, 15), przybił do krzyża cyrograf Starego Zakonu (Kolos 2, 14), ustanawiając we Krwi swojej, przelanej za cały rodzaj ludzki, Nowy Zakon (Mt 26, 28).

Wtedy to, powiada św. Leon Wielki, głosząc naukę o krzyżu, wtedy to stała się ta oczywista zmiana Starego Zakonu na Ewangelią, Synagogi na Kościół, wielu ofiar na jedną Ofiarę, aby wraz ze śmiercią Pana owa mistyczna zasłona, która broniła przystępu do głębi świątyni i tajemnic najświętszych, rozdarła się od góry do dołu pod działaniem jakiejś gwałtownej, błyskawicznej siły”.

Na krzyżu zatem umarł Stary Zakon (i miał się zaraz po pogrzebie swoim stać śmiercionośnym), aby ustąpił miejsca Nowemu Zakonowi, dla którego Chrystus Pan wybrał w Apostołach

odpowiednie swoje sługi (2 Kor 3, 6)”. (Pius XII, *Mystici Corporis Christi* / opoka.org.pl).

Stare Prawo zostało usunięte

Jak uczy autor Listu do Hebrajczyków „ze zmianą bowiem kapłaństwa musi też nastąpić zmiana Prawa” (Hb 7;12). Dodaje, że „jest to jeszcze bardziej oczywiste i wskutek tego, że na podobieństwo Melchizedeka występuje inny kapłan, który stał się takim nie według przepisu prawa cielesnego, ale według siły niezniszczalnego życia. Dane Mu jest bowiem takie świadectwo: Ty jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.

Zostaje przeto usunięte poprzednie Prawo z powodu swej słabości i nieużyteczności. Prawo nie dawało niczemu pełnej doskonałości, było jednak wprowadzeniem tylko lepszej nadziei, przez którą zbliżamy się do Boga” (Hb 7;15–19).

Nowe, lepsze Przymierze

W Liście do Hebrajczyków nowe przymierze określone jest ponadto mianem „lepszego” i opartego „na lepszych obietnicach. Gdyby bowiem owo pierwsze było bez nagany, to nie szukano by miejsca na drugie [przymierze]. Albowiem ganiąc ich, zapowiada:

Oto nadchodzą dni, mówi Pan, a zawrę z domem Izraela i z domem Judy przymierze nowe. Nie takie jednak przymierze, jakie zawarłem z ich ojcami, w dniu, gdym ich wziął za rękę, by wyprowadzić ich z ziemi egipskiej. Ponieważ oni nie wytrwali w moim przymierzu, przeto i Ja przestałem dbać o nich, mówi Pan” (Hb 8; 6-9).

Stare przymierze zostało uznane zaś za bliskie zniszczenia „ponieważ zaś mówi o nowym, pierwsze uznał za przestarzałe; a to, co się przedawnia i starzeje, bliskie jest zniszczenia” (Hb 8;13).

Krew cielców i kozłów nie usuwała grzechów

„Prawo bowiem, posiadając tylko cień przyszłych dóbr, a nie sam obraz rzeczy, przez te same ofiary, corocznie ciągle składane, nie może nigdy udoskonalić tych, którzy się zbliżają. Czyż bowiem nie przestano by ich składać, gdyby składający je raz na zawsze oczyszczeni nie mieli już żadnej świadomości grzechów? Ale przez nie każdego roku [odbywa się] przypomnienie grzechów. Niemożliwe jest bowiem, aby krew cielców i kozłów usuwała grzechy. Przeto przychodząc na świat, mówi:

Ofiary ani daru nie chciałeś,
aleś Mi utworzył ciało;
całopalenia i ofiary za grzech
nie podobały się Tobie.
Wtedy rzekłem: Oto idę –

w zwoju księgi napisano o Mnie –
abym spełniał wolę Twoją, Boże.

Wyżej powiedział: ofiar, darów, całopaleń i ofiar za grzech nie chciałeś i nie podobały się Tobie, choć składa się je na podstawie Prawa.

Następnie powiedział: Oto idę, abym spełniał wolę Twoją. Usuwa jedną [ofiare], aby ustanowić inną” (Hb 10;1-9).

Przemijający charakter Starego Przymierza

„On też sprawił, żeśmy mogli stać się sługami Nowego Przymierza, przymierza nie litery, lecz Ducha; litera bowiem zabija, Duch zaś ożywia. Lecz jeśli posługiwanie śmierci, utrwalone literami w kamieniu, dokonywało się w chwale, tak iż synowie Izraela nie mogli spoglądać na oblicze Mojżesza z powodu jasności jego oblicza, która miała przeminać, to o ileż bardziej pełne chwały będzie posługiwanie Ducha!

Jeżeli bowiem posługiwanie potępieniu jest chwałą, to o ileż bardziej będzie obfitować w chwałę posługiwanie sprawiedliwości! Wobec przeogromnej chwały okazało się w ogóle bez chwały to, co miało chwałę tylko częściową. Jeżeli zaś to, co przemijające, było w chwale, daleko więcej cieszy się chwałą to, co trwa” (2 Kor 3;6-11).

„Niechaj więc nikt o was nie wydaje sądu co do jedzenia i picia bądź w sprawie święta czy nowiu, czy szabatu! Są to tylko cienie spraw przyszłych, a rzeczywistość należy do Chrystusa” (Kol 2;16-17).

Przestrzeżenie Starego Prawa to zagrożenie dla duszy

Jak uczył Sobór Florencki w dekreście dla Jakobitów, Sobór „mocno wierzy, wyznaje i naucza, że przepisy prawne Starego Testamentu czy prawa Mojżesza dzielące się na obrzędy, święte ofiary i sakramenty, ponieważ zostały ustanowione w celu wskazania na kogoś w przyszłości, chociaż były właściwe dla kultu Bożego tamtego okresu, ustały z przyjściem Pana naszego Jezusa Chrystusa, na którego wskazywały, i zaczęły się sakramenty Nowego Testamentu.

Ktokolwiek po Męce pokłada nadzieję w przepisach prawa i poddaje się im jako koniecznym do zbawienia, jak gdyby wiara w Chrystusa nie mogła bez nich zbawiać, grzeszy śmiertelnie. Jednakże [Kościół] nie zaprzecza, że od męki Chrystusa aż do ogłoszenia Ewangelii można było ich przestrzegać, byleby nie uważać ich za konieczne do zbawienia. Lecz twierdzi, że po ogłoszeniu Ewangelii nie można tego czynić pod groźbą utraty zbawienia wiecznego.

Ogłasza, że po tym czasie wszyscy praktykujący obrzezanie, szabat i pozostałe przepisy prawa są obcy dla wiary Chrystusa i nie mogą być uczestnikami zbawienia wiecznego, o ile kiedyś nie odwrócą się od tych błędów. Wszystkim więc, którzy chlubią się imieniem chrześcijan, nakazuje pełne zaprzestanie obrzezania, w każdym czasie, przed i po przyjęciu chrztu, ponieważ – czy ktoś pokłada w nim nadzieję, czy nie – nie może go dalej zachowywać bez utraty zbawienia wiecznego”. (Sobór Florencki, Dekret dla Jakobitów / soborowa.strefa.pl).

Z kolei Benedykt XIV w encyklice *Ex quo primum* nauczał, że ceremonie prawa mojżeszowego zostały zniesione przez przyjście Chrystusa i po ogłoszeniu Ewangelii nie mogą być dłużej przestrzegane bez popełniania grzechu. Dodał, że można w uzasadniony sposób stwierdzić, że rozróżnienie na pokarmy czyste i nieczyste już nie istnieje i że nie wolno dopuszczać żadnych tego typu rozróżnień między różnymi rodzajami jedzenia. (Por. Benedykt XIV, *Ex quo primum* / papalencyclicals.net).

Warto też przypomnieć sobie pieśń autorstwa świętego Tomasza z Akwinu, którą śpiewamy adorując Chrystusa ukrytego w Najświętszym Sakramencie:

Przed tak wielkim Sakramentem
Upadajmy wszyscy wraz,

**Niech przed Nowym Testamentem
Starych praw ustąpi czas.**

mjend

Read more: <http://www.pch24.pl/starsi-bracia-wazniejsi-niz-prawda-,58003,i.html#ixzz56FJ14kks>